

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0240r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 9.6.2014
podpis: ... 14.6.2014

MVCRP00Z1WLQ

V Praze dne 4-06-2014
Č.j.: MV-48485-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

- Nigérie, státní občan Nigérie, trvale bytem
ov (dále jen „žadatel“), adresa pro doručování:
rozhodnutí odboru všeobecné správy
Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 26.2.2014, č.j.: VS-1760/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dne 23.7.2013. Žadatel je státním občanem Nigérie. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt ke dni 2.2.2005 za účelem sloučení rodiny. Žadatel uzavřel dne 15.7.2004 manželství se státní občankou České republiky. Z manželství se narodila v roce 2007 dcera. Manželství bylo rozvedeno v roce 2009.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Vypraveno dne:

5-06-2014

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínku vymezenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění tím, že mu vznikaly nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění s odkazem na ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle sdělení Magistrátu města Chomutov ze dne 27.6.2013 žadatel nespĺnil oznamovací povinnost k místnímu poplatku za komunální odpad a nemá uhrazen poplatek od doby trvání trvalého pobytu v obci Chomutov. Ministerstvo vnitra splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo Ministerstvem vnitra zjištěno, že žadatel v životopise uvedl, že dne 4.4.2008 nastoupil do věznice v Německu k výkonu trestu odnětí svobody za distribuci drog, kde pobýval do 11.3.2010. Dále bylo zjištěno, že žadatel byl dne 19.4.2011 pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou let za spáchání přečinu zanedbání povinné výživy. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30.1.2013 bylo rozhodnuto, že žadatel je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013. Výpis z rejstříku trestů je bez záznamu.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26.2.2014, č.j.: VS-1760/835.3/2-2013, podal žadatel včasný rozklad. K porušení povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel v rozkladu uvedl: „18. srpna 2013 jsem končil v bývalém zaměstnání, a již v měsíci září téhož roku jsem měl novou pracovní smlouvu pro nové zaměstnání, kam jsem nastoupil 14. října 2013. Hned v září jsem se z důvodu neznalosti obrátil na pracovníky zdravotní pojišťovny s dotazem, mám-li něco uhradit. S sebou jsem přinesl obě pracovní smlouvy. Paní na přepážce vše kontrolovala a sdělila mi, že platit nic nemusím, že je vše v pořádku a vytiskla mi dokumenty, které po mě ministerstvo chtělo doložit. Odešel jsem s tím, že je tedy vše v pořádku.“ Žadatel v rozkladu konstatoval, že na základě této mylné informace pracovníce zdravotní

pojišťovny nebylo jeho žádosti vyhověno. O tomto dluhu se dozvěděl při další návštěvě zdravotní pojišťovny, kdy mu bylo jinou pracovnící sděleno, že má dluh na pojistném na veřejné pojištění za jeden měsíc. Dlužnou částku poté uhradil. Podle žadatele se jednalo o zanedbatelnou částku ve výši 1 148 Kč a dluh netrval déle než 3 měsíce. V rozkladu se žadatel vyjádřil rovněž k rodinné situaci, a to v návaznosti na skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra. Podle žadatele vztah nebyl funkční delší dobu, má z tohoto manželství dceru, o kterou pečuje, tudíž zde rodinu má a bude mít. Žadatel v rozkladu dále uvedl, že má nový vztah, který trvá cca 2,5 roku, platí si důchodové pojištění, hodlá v České republice setrvat. Má práci, která ho naplňuje. K dluhu na místním poplatku za odvoz komunálního odpadu uvedl: „Vždy jsem bydlel v Praze a odpad platil dohromady s nájemným. Po přestěhování se do města Chomutov mi nedošlo, že se odpad platí zvlášť, proto jsem jej uhradil opožděně.“ V závěru rozkladu žadatel uvedl: „Trvalý pobyt mám, takže mi vlastně o moc nejde. Jen jsem si chtěl českým občanstvím usnadnit život, aby se mnou bylo lépe zacházeno. Jako cizinec se totiž neustále setkávám s diskriminací, chtěl jsem to alespoň trochu změnit.“

III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 18.9.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 30.10.2013 a vyzvalo žadatele o předložení podkladů pro vydání meritorního rozhodnutí. Podklady v tomto usnesení výslovně specifikovalo. Žadatel byl poučen o tom, že předložení požadovaných podkladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství nebo možnosti prominutí splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Upozornilo ho také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, o jejichž předložení tímto usnesením byl vyzván, nepředloží. Ministerstvo vnitra obdrželo dne 3.10.2013 některé požadované listiny,

proto usnesením Ministerstva vnitra ze dne 14.11.2013 bylo správní řízení o žádosti opětovně přerušeno a žadatel byl opětovně vyzván k předložení vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění, potvrzení o dobách vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání a kopií daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob. Žadatel požadované vyúčtování nepředložil, proto byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 13.1.2014 k jeho předložení vyzván znovu. Požadovaný doklad předložil dne 23.1.2014.

Při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházejí především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravuje způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8.3.2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve

sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu meritorně posoudil, a to z hlediska splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Konstatoval, že není splněna podmínka zakotvená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatel byl povinen uhradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění za měsíc září 2013, kdy byl evidován jako osoba bez zdanitelných příjmů. K úhradě pojistného došlo podle přehledu Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra opožděně tj. dne 2.12.2013. Přehled pojistných dob vystavila Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra žadateli dne 26.9.2013, kdy dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění neměl (pojistné za osoby bez zdanitelných příjmů bylo splatné až 8. dne následujícího kalendářního měsíce ve smyslu ustanovení § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů) Ministerstvo vnitra na základě dokladů zaslaných žadatelem v říjnu 2013 zjistilo, že žadatelův dosavadní pracovní poměr skončil a do nového zaměstnání dosud nenastoupil, vyzvalo jej opětovně k předložení přehledu plateb pojistného. Na základě této výzvy žadatel navštívil Zdravotní pojišťovnu Ministerstva vnitra znovu a uhradil dlužné pojistné. Ministr vnitra konstatoval, že žadatel tuto podmínku nesplnil a ani neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ministr vnitra se rovněž domnívá, že žadatel by měl mít, vzhledem k povolenému trvalému pobytu na území České republiky od roku 2005, povinnosti vyplývající pro něj ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění osvojené a řádně je plnit.

Ohledně dluhu na místním poplatku za komunální odpad, jak uvádí žadatel v rozkladu, ministr vnitra vycházel ze sdělení Magistrátu města Chomutov ze dne 27.6.2013. Ve sdělení je uvedeno: „k dnešnímu dni, tj. 26.6.2013 nesplnil

oznamovací povinnost k místnímu poplatku za komunální odpad a tudíž nemá uhrazen poplatek od doby trvání pobytu v obci Chomutov.“ I když ze spisu dále vyplývá, že tento dluh žadatel uhradil a v interním sdělení Magistrátu města Chomutov ze dne 25.9.2013 je uvedeno, že žadatel nemá ke dni 25.9.2013 evidovány žádné pohledávky na pokutách a místních poplatcích, ministr vnitra, stejně jako Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí, musel konstatovat, že dotčená povinnost nebyla žadatelem splněna řádně a včas. Odůvodnění, které žadatel k této skutečnosti uvedl v rozkladu, ministr vnitra shledal jako irelevantní. V té souvislosti ministr vnitra musel tedy konstatovat, že i dluh na místním poplatku existoval, přestože v současné době tuto povinnost již respektuje a plní ji, jak vyplývá z již zmíněného interního sdělení Magistrátu města Chomutov.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) od 1.1.2014 neprokazuje.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoli krácen. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky, nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá. V kontextu toho nemohl ministr vnitra akceptovat ani námitku žadatele k případné diskriminaci, se kterou se žadatel údajně setkává a co je důvodem, proč o udělení státního občanství České republiky požádal, jak uvedl v rozkladu. Ministr vnitra konstatoval, že tuto námitku nelze objektivně posoudit, neboť možná diskriminace nebyla žadatelem v rozkladu blíže specifikována, a to jak z hlediska jejího předmětu a rozsahu, tak i její formy.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a žadatelem nebyly uplatněny relevantní důkazy, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout. Ministr vnitra konstatoval, že Ministerstvo vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

